

Pandemie van

Opstap naar een totalitaire maatschappij?

de angst

Kees van der Pijl

Uitgeverij de Blauwe Tijger

INHOUDSOPGAVE

Inleiding

1 De Covid-crisis als staat van beleg

2 Kan de wereldbevolking nog in toom worden gehouden?

3 Hergroepering van de heersende klasse in de IT-revolutie

4 Het virusscenario als basis voor een machtsgreep

5 Biologische oorlogvoering met of tegen China?

6 De 'pandemie' als rampenkapitalisme

7 Radicale democratie en digitale planning

Eindnoten

Dit boek is opgedragen aan de jeugd wier levensvreugde en toekomst worden geofferd aan het lijfsbehoud van een misdadige oligarchie

Inleiding

Mijn stelling in dit boek is dat de maatschappij zoals we die kennen, het mondiale kapitalisme met zijn thuisbasis het Westen, in een revolutionaire crisis is beland. De heersende oligarchie, die inmiddels in alle landen van de wereld de macht uitoefent, heeft na jarenlange voorbereiding de uitbraak van het SARS-CoV-2-virus (hierna: SARS-2) en de eraan toegeschreven luchtwegaandoening Covid-19 aangegrepen om begin 2020 een wereldwijde noodtoestand uit te roepen. De uitzonderingstoestand die hierna is ingesteld, moet verhinderen dat de Informatierevolutie (hierna: IT-revolutie), die net als de boekdrukkunst op het eind van de Middeleeuwen een nieuw tijdperk aankondigt, op den duur een democratische omwenteling tot gevolg krijgt.

In 2008 was immers de speculatiemachine van het twintig jaar eerder losgeslagen kapitalisme rokend tot stilstand gekomen. Hoewel het casino na korte tijd weer kon worden heropend met hooguit waterschade, was het intussen overal in de wereld tot ongekende onrust onder de bevolking gekomen. In tegenstelling tot de vooravond van de Eerste Wereldoorlog, was daarin ditmaal niet een duidelijke politieke stootrichting te herkennen aangezien de IT-revolutie (nog) niet, zoals de Industriële Revolutie, een georganiseerde revolutionaire kracht heeft voortgebracht vergelijkbaar met de socialistische arbeidersbeweging. De onrust die na 2008 de kop opstak ging alle kanten op—de Arabische Lente, *Occupy Wall Street*, de Gele Vestjes in Frankrijk... Stakingen, rellen en anti-regeringsdemonstraties, maar ook massamigratie en niet te vergeten het gebruik van drugs en kalmerende middelen, allemaal indicatoren van existentiële onvrede, hebben sindsdien alle bestaande records gebroken—totdat de Wereldgezondheidsorganisatie WHO de noodtoestand uitriep.

Op 11 maart 2020, de dag waarop de SARS-2-‘pandemie’ officieel werd afgekondigd, had ik met Karel van Wolferen een eerste gesprek over dit onderwerp voor het Internet-kanaal Café Weltschmerz. De titel was ‘Met een bevolking die bang is kun je alles doen.’ Daarop zijn er nog enkele gevolgd, waarin ik steeds heb herhaald dat er een staat van beleg was ingesteld en dat deze crisis, die niet door het virus maar als gevolg van ‘de maatregelen’ uitgroeit tot een werkelijke sociale ramp, politiek beoordeeld moet worden. In april 2020 heb ik een uitgebreid artikel, ‘Health Emergency or Seizure of Power’, gepubliceerd op de Canadese website NewColdWar.org en op Academia.edu.

Van Wolferen heeft inmiddels met het tweewekelijkse tijdschrift *Gezond Verstand* een zelfstandige informatiebron in het leven geroepen die de politiek en de reguliere media tegensprekt inzake ‘het virus’ en aanverwante thema’s. Samen met *De Andere Krant* en een steeds breder scala aan verwante Internet-kanalen is zo de bitter noodzakelijke alternatieve informatievoorziening tot stand gekomen die zich tegen de op ons af komende propaganda teweer stelt—een handvol vrijwilligers tegen de samengebalde macht van de overheden, het grote bedrijfsleven inclusief de media, en zolang de ban niet wordt

verbroken, de meerderheid van de bevolking.

Dat laatste zal moeten veranderen om de democratie die is opgeschort, te herstellen. Dit boek wil een bijdrage zijn aan de bevrijding uit de angstpsychose. Bij het schrijven heb ik moeten vaststellen dat het bij de ‘pandemie’ niet om een simpel bedrog gaat maar om een complexe, historische crisis, een machtsgreep van de mondiale heersende klasse die vanuit verschillende startposities is ingezet. Veel van wat nog in nevelen gehuld is omtrent de Covid-‘pandemie’ is nog niet onthuld. Dat ‘het virus’ is ontsnapt uit een laboratorium, lijkt vast te staan, maar uit wélk, weten we niet. Wat we kunnen vaststellen is dat de overheden ons een lezing van gebeurtenissen voorhouden die pertinent onwaar is —en dat ze de informatieoorlog dus op termijn zullen verliezen. Die termijn mag niet worden onderschat, omdat de reguliere media al vanaf de jaren negentig onderdeel uitmaken van het complex van krachten dat zich van de macht heeft meester gemaakt; misleiding en propaganda over grote historische gebeurtenissen zijn sindsdien routine geworden.

Waar het om gaat is dat de Covid-machtsgreep als inzet heeft om te verhinderen dat er een democratische overgang plaatsvindt naar een maatschappij voorbij het kapitalisme. De revolutionaire crisis die nu acuut is geworden bestaat erin dat de regeringen hun bevolkingen in de houdgreep hebben genomen en die niet meer kunnen of durven los te laten. De machtsgreep is daarom bij voorbaat mislukt. Te veel is te vroeg ingezet, en de tegenstrijdigheden tussen de ogenschijnlijk eensgezinde regeringen en politieke en economische belangen zijn levensgroot. Dat dit op zijn beurt tot een groot wereldconflict kan leiden mag duidelijk zijn.

Het boek is als volgt opgezet. In het eerste hoofdstuk geef ik om te beginnen enkele feiten omtrent de pandemie die duidelijk maken dat hier vals gespeeld wordt en dat we niet met een medische maar met een politieke noodtoestand te maken hebben. Op dit moment maken we mee dat het liberalisme van het Westen stap voor stap wordt ingeruild voor een autoritaire staats- en maatschappijstructuur, alles in naam van ‘het virus’. De staat van oorlog die is uitgeroepen om zoals George Orwell al aangaf in zijn profetische *1984*, de bestaande orde veilig te stellen, heeft bij ons een andere geschiedenis dan in de zogenaamde uitdagerstaten zoals China. Daar bestaat in zekere zin een permanente uitzonderingstoestand. Vandaar dat de wijze waarop de bevolking de repressie ondergaat, verschilt. In China zijn mensen al generaties gewend aan de grenzen die er aan politieke bemoeienis worden gesteld; in de liberale traditie moet dit met draconische middelen worden doorgezet die alleen maar vergelijkbaar zijn met psychologische oorlogvoering en geestelijke marteling.

In hoofdstuk 2 ga ik in op de vraag waarom tot deze ingreep is overgegaan als er niet een echte medische noodsituatie is. De vergelijking met de Eerste en Tweede Wereldoorlog helpt daarbij. Opnieuw is er sprake van een aanzwellende opstand van de volkeren. In een aantal regio’s zoals het Midden Oosten en in landen als India, Chili en Frankrijk was dit uitgegroeid tot bewegingen die in staat waren of op het punt stonden, regeringen ten val te brengen. Met de Covid-uitzonderingstoestand is de volksbeweging, die uit zichzelf een democratische dynamiek heeft, voorlopig in het gelid geschopt. Daarvoor biedt de specifieke sociale structuur van Noord-Amerika en Europa ook een draagvlak. Enerzijds is er een grootstedelijke kaderlaag die voor de oligarchie werkt maar die de woonomgeving moet delen met een groeiende immigrantenpopulatie; er tegenover staat een gemarginaliseerde autochtone bevolking die overtollig is geworden. Uit deze tegenstelling is een politieke patstelling gegroeid waarin de begrippen ‘links’ en ‘rechts’ door elkaar zijn gaan lopen maar die niettemin een revolutionair potentieel behoudt. Tot

slot wil ik laten zien dat zowel in de VS als in Nederland, een paramilitaire informatie-oorlog wordt gevoerd naar het model dat in de Derde Wereld is ontwikkeld tegen verzet en opstanden daar.

In hoofdstuk 3 analyseer ik de Covid-uitzonderingstoestand als een machtsgreep om een ‘nieuw normaal’ op te leggen. Alle machtsuitoefening in het liberale kapitalisme rust op een sociaal contract met bijbehorende ideologie, een beheersconceptie die de rol moet overnemen die vroeger door de godsdienst, de natie e.d. werd gespeeld. Ditmaal heeft men echter niet gewacht tot er een ‘nieuw normaal’ uit het proces van klassevorming is voortgekomen, zoals na de Tweede Wereldoorlog en nog eens in de jaren 70, omdat het kapitalisme geen rationeel klassencompromis meer kan voortbrengen, alleen nog angstscenario's. Het nieuwe machtsblok van de uit de inlichtingenbehoefte van de Amerikaanse staat voortgekomen IT-monopolies en de in enkele handen geconcentreerde media, heeft het Covid-scenario van bovenaf, als externe schok ingevoerd. Dit om een digitale bewakingsmaatschappij te vestigen, een elektronische koepelgevangenis. Na de crash van 2008 moesten ook de meest riskante vormen van speculatie beter worden beheerst; dit hoopte men te bereiken met een meer stabiele structuur in de vorm van ‘passieve indexfondsen’ zoals BlackRock. Of de Covid-crisis moest voorkomen dat de populist Donald Trump, die buiten het genoemde machtsblok om president was geworden, zou worden herkozen, om een dreigende nieuwe financiële instorting vóór te zijn, of allebei, is niet met zekerheid vast te stellen. Het nationaal-populisme dat de democratische tendens wil afvangen door sociale onvrede tegen de bevoorrechte stedelijke elite en tegen immigranten te mobiliseren, presenteert zich net als in de jaren 30 als revolutionaire kracht; maar in de huidige verhoudingen lijkt de hoofdstroom in de oligarchie aan deze hulp troep nog geen behoefte te hebben.

In hoofdstuk 4 laat ik zien dat de pandemie de ideale dekmantel is geworden voor het instellen van de bewakingsmaatschappij zonder tot openlijk geweld te hoeven overgaan. Na het wegzakken van de angst voor terrorisme, voor ‘Poetin’, e.d. is de uitbraak van een onbekende infectieziekte een uiterst effectieve, nieuwe aflevering gebleken van het angstscenario waarmee na de instorting van het staatsocialisme in het Westen wordt geregeerd. Na de eeuwwisseling hebben SARS-1, de Vogelgriep, en in de nasleep van de financiële instorting, de Mexicaanse griep-paniek van 2009 laten zien wat er politiek met een virusalarm mogelijk was. De evaluatie van de lockdowns in China en Canada ten tijde van SARS-1 liet zien dat burgers zo'n radicale ingreep ondergaan als een test van hun burgerschap, ja van hun vaderlandsliefde; in 2010 kwam de Rockefeller Foundation met een scenario voor een pandemie als repressiemiddel. In de jaren die volgden werd het draaiboek voor een integraal stilleggen van de samenleving tot in de details uitgewerkt. De Gates Foundation van Microsoft-oprichter Bill Gates, de exponent bij uitstek van het IT-machtsblok, fungeerde hier als de schakelcentrale waar het virus-scenario werd doorgegeven aan de WHO, nationale regeringen, en het eigenlijke biopolitieke complex waarop ik in hoofdstuk 6 meer uitgebreid inga.

Een van de meest onzekere factoren in de Covid-crisis is de relatie tussen de Verenigde Staten en China. In hoofdstuk 5 laat ik zien dat de VS enerzijds een uitgebreid onderzoeks- en ontwikkelingsprogramma voor biologische oorlogvoering heeft opgezet waarvan Rusland en China de doelwitten zijn en zwart Afrika de proeftuin. Of de Covid-uitzonderingstoestand er ook voor dient om de bevolking rijp te maken voor verscherping van de internationale tegenstellingen of zelfs oorlog, is ten aanzien van China, anders dan in de verhouding met Rusland en Iran, moeilijk vast te stellen. Er is immer intensieve samenwerking met China, ook op het gebied van microbiologisch onderzoek. Nog in oktober 2019 was het hoofd van de Chinese gezondheidsautoriteit aanwezig bij *Event 201*, achteraf de generale repetitie waar alle belangen die in de Covid-crisis een rol speelden,

acte de présence gaven. In de loop van 2019 raakte de Amerikaans-Chinese samenwerking inzake bio-defensie echter in het ongerede. Dat ‘het virus’ is ontsnapt uit een laboratorium waar gewerkt wordt aan opwaardering van virussen om ze gevaarlijker te maken, lijkt vast te staan. Of dit het laboratorium in Wuhan was dat ook voor de Amerikanen werkte, of het Amerikaanse Fort Detrick, is onzeker. Dit hoofdstuk besluit met de vaststelling dat ondanks de autoritaire ombouw van het liberale Westen naar Chinees model, een verzoening in het licht van de snelle verschuivingen in de krachtsverhoudingen niet waarschijnlijk lijkt.

In hoofdstuk 6 behandel ik de pandemie als rampenkapitalisme, de term van Naomi Klein voor de economische mogelijkheden die door grote catastrofes worden gecreëerd voor het bedrijfsleven. In dit geval voor het biopolitieke complex, in het bijzonder de farmaceutische industrie, de biotech-sector, de Gates Foundation, en medische faculteiten zoals van de Johns Hopkins universiteit. De mogelijkheid daartoe bestond dankzij de internationalisering van de staat, waarbij afzonderlijke regeringen de op het mondiale niveau opgestelde richtlijnen uitvoeren. In de loop van 2019 zien we hoe het inlichtingen-IT-media-blok en het biopolitieke complex in een reeks planningsbijeenkomsten de instelling van een ‘pandemie’-uitzonderingstoestand gaan voorbereiden, met bijzondere aandacht voor het bestrijden van de ‘infodemie’ van afwijkende meningen. Waarom het machtsblok dat een digitale bewakingsmaatschappij wil, ook per se revolutionaire, in alle haast ontwikkelde getherapieën (‘vaccins’) wil toepassen compleet met de daaraan verbonden risico’s, doet de vraag rijzen of men ook de menselijke geest biochemisch wil beheersen. Wordt er gestreefd naar een kunstmatig intelligente mensheid die met behulp van IT en nanotechnologie aan een intensieve bewaking wordt onderworpen, en is daartoe ‘vaccinatie’ onder het aanroepen van een virusdreiging, het middel? Mijn stelling dat dit in alle opzichten een sprong in het duister is, voortgekomen uit angst voor de wereldbevolking en de fantasieën van de allerrijkste oligarchen zoals Gates, Michael Bloomberg, en anderen.

In het afsluitende hoofdstuk 7 gaat het om de mogelijkheden van de IT-revolutie voor een radicale democratie en digitale planning van een toekomstige wereldsamenleving. Het bijzondere aan de IT-revolutie is dat voor het eerst in de geschiedenis de tegenstrijdigheid tussen individuele vrijheid en collectieve sociale en ecologische zekerheid in principe is overwonnen. De heersende klasse van het kapitalistische Westen is zich van dit potentieel bewust en wil een dergelijke ontwikkeling in de kiem smoren; de heersende klassen van niet-Westerse landen zijn eveneens geïnteresseerd in deze ingreep, als ze niet al zelf belangrijke stappen in de richting van een permanente bewaking van hun bevolkingen hebben genomen. ‘Planning’ heeft net als (staats-) socialisme na de stagnatie en instorting van de commando-economie van der Sovjet-Unie een slechte reputatie. Maar alle grote bedrijven plannen digitaal en in de Sovjettijd zijn opmerkelijke initiatieven genomen om dit op nationale schaal in te voeren, die echter door bureaucratisch conservatisme en gebrek aan democratie op niets uitliepen. Ditmaal is dat anders. De wereld is met de Covid-uitzonderingstoestand in de houdgreep genomen, maar de veelheid van belangen die daarbij in het geding zijn, de voorbarige inzet, en allerlei andere tegenstrijdigheden zullen een ‘nieuw normaal’ niet tot wasdom laten komen. In plaats daarvan zal een brede, politiek heterogene beweging voor vrijheid ontstaan die de mogelijkheden van de IT-revolutie zal moeten benutten voor een levensvatbare toekomst—of ten onder gaan.

<https://deblauwetijger.com/product/kees-van-der-pijl-pandemie-van-de-angst/>